

in fact o

IC: Merirosvoja Hervantajärvellä

Kiltahuone menee
remonttiin

Fuksiviikko kolmesta eri
näkökulmasta

Tivoli saapui
kaupunkiin

Jaa mää vai?

Mää oo Rinnevaara Emma ja mää vähä ymmärsi, et mun pitäs tämmöne joku pääkirjotus kirjotel. Mää sit aatteli, et määhä kirjota tä sit turumurteel. Jaakuivai? Kato kyl sitä vähä tarttee ol omist juurist ylpee tääl tampereel päi, ko o se meno tääl muute nimbalgauhiaa. Ei tein pelät tartte, emmä näit kaikkii pääkirjotuksii meinaa tämmöttis turuks pistää, mut kylmaar sitä vähä pitää muit hännää ja ketä ny ei näi kaunist kiält haluiskaa lukee.

Ko mä asusin viäl turus, mä asusin tiätty talppuajokke, ja on se vaa nii pölöö, ku emmää tääl osaa sanoo enää, et kummal pual ja mitä mä asu, ku noit järviiki on niimbalgauhiast. Ehämmää ees tiärä kuimbal niit tääl ees o. Onk teil kellää mittää tiatoo? Mää oon kyl niimbal kaffel näist jutuist.

No kyl mää tääl Tampereelki oon iha viihtyny, vaik vuakrat o vähä kallei ja kaik puhuu vähä ourosti. Mut ketä ois arvannu, et tääl o kumminki iha hyvii tyyypei ja ne päästää tämmöse turkulaiseki viäl lehtee toimittaa. Onk mittää käryy miks ne sillatis meni tekee? Mahtaa ny harmittaa. Eimaar tatte oikeestkaa hualehtii, kyl mä lupaa yrittää hoitaa tänki jutu iha kunnial, ja enskerral mää voi jopa kirjotel suamekski.

Emma Rinnevaara

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs

indecs-hallitus@indecs.info

Päätoimittaja ja taittaja: emma.rinnevaara@tut.fi

Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere

Painomäärä 130 kpl

www.indecs.info

14 marraskuuta 2010

Tampere, TTY

Indeksi (sisällysluettelo)

	Sivu		Sivu
Puheenjohtajan palsta	4	Indecs Challenge	18
Elämän aakkoset	6	Kysy Laurilta -palsta	22
Alumnin kuulumisia	7	Kolmiot	25
Kiltahuone remonttiin	8	Tutalainen maailmalla	26
TEK-palsta	9	Nokia & Metso	28
Fuksiviikko	10	Markan palsta	30
FuksiWundeRunde	14	Haaste	32
KCP	16	Tulevia tapahtumia	34

Puheenjohtajan palsta

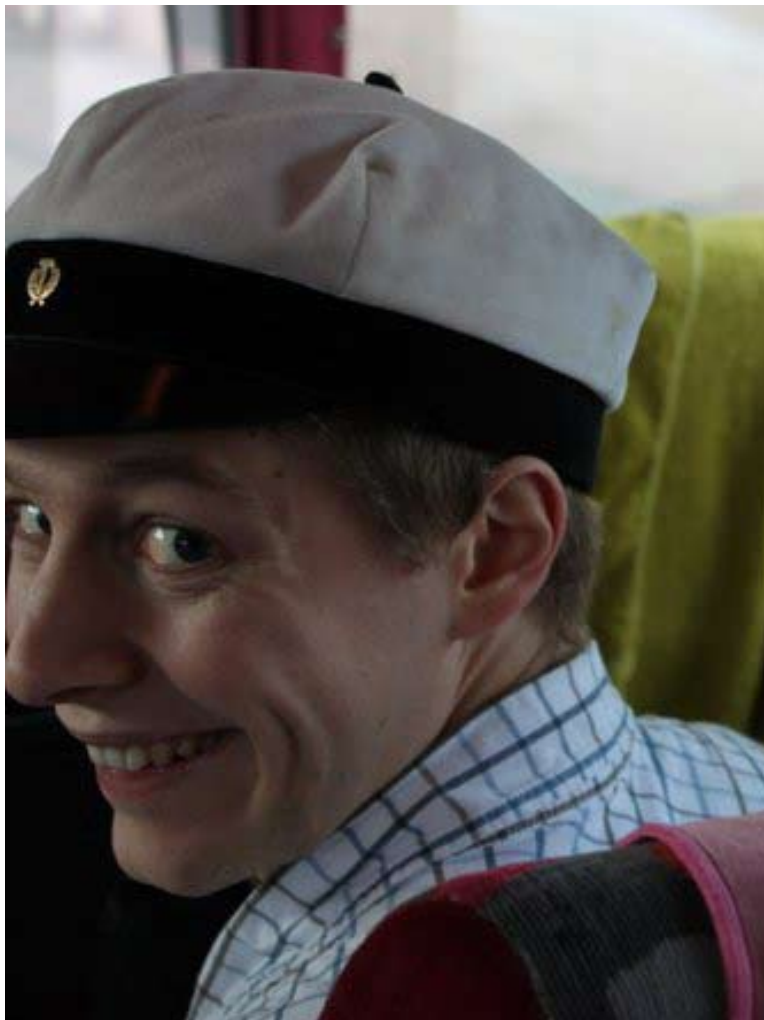
Ohi syyskuun, läpi repaleisen lokakuun

Otsikon mukaisin sanoin laulaa Miljoonasade kappaleessaan "Marraskuu". Laulun sanoja mukaillen hirvittävän nopeasti mennyt alkusyksy onkin jo takana ja edessä on jo syksyn jälkimmäinen periodi. Toivottavasti tentit menivät kaikilta mukavasti, ennen kaikkea peukut pystyssä fuksien puolesta!

Kilta- ja opiskelijatoiminnassa alkusyksyä ovat sävyttäneet liiketaloustieteiden opetuksen tulevaisuuteen liittyvä keskustelu ja vuoden 2010 Indecs Challenge. Monien vaiheiden ja välillä kiivaidenkin keskusteluiden jälkeen Johtamiskorkeakoulu kuopattiin. Jälleen kerran. Ainakin toistaiseksi. Toivottavasti me opiskelijat olemme kuitenkin niitä, joilta löytyy aitoa halua yhteistyöhön ilman tällaisia ylimitoitettuja ja byrokraattisiaakin "rakennelmia". Tampereen yliopiston rehtorin mukaan yliopisto toteuttaa Johtamiskorkeakoulun nyt oman koulunsa väen kesken. Toivotan vilpittömästi onnea hankkeeseen.

Tämän vuoden Indecs Challenge kilpailtiin Hervantajärven maastoissa. Joukkueilta saadun palautteen perusteella kyseessä oli paras IC ainakaan pariin – kolmeen vuoteen. Allekirjoittanut ja Markus kumartavat ja kiittävät samalla kaikkia kilpailun järjestäjiä, rastinpitäjiä ja muita avustajia. Me onnistuimme!

Nyt lokakuun loppupuolella hallitus viettää kiltalaisten silmissä pari viikkoa hiljaiseloa, mutta "pinnan alla kyttee". Marraskuusta on tulossa ehkäpä koko vuoden 2010 toiminnantäyteisin ja kun samalla Kolmio-bileisiin suunnitellaan merkittäviä uudistuksia ja kiltahuoneen remonttisuunnitelmat ovat täydessä vauhdissa, ei kiireeltä voi välttyä. Raivaathan nyt jo tilaa kalenteriisi mm. Indecsin ja Managerin Pikkujoulu-aunalle ja joulukuun Komioille. Be there or be...nothing!

Malttamattomasti uusia Kolmio-bileitä odottaen,

Puheenjohtajanne Luri

P.S. Ainiin, siinä Miljoonasadeen kappaleessahan lauletaan jotain myös kilisevästä kaljakorista. Marraskuussa sitten ;)

Accenture on Suomen
paras työpaikka.

Neljättä kertaa.

Arkea huippusuoritusten
tekijöille.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi neljänä vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Hae nyt [accenture.fi/tyopaikat](https://www.accenture.fi/tyopaikat)

• Consulting • Technology • Outsourcing

>
accenture
High performance. Delivered.

Elämän aakkoset

Pavel Laitinen

Nyt kun lukuvuosikin on päässyt jo alkuun on hyvä aika tutustua uusiin fukseihin. Tämän kerran elämän aakkosia on päässyt täyttämään uuden haalariprojektin puheenjohtaja.

Australia, paikka jossa haluaisin käydä.

Banaani, erinomainen välipala.

Celsius, mielellään yli 20.

Duunia hieman koulun ohella.

Elämä on ihan siistiä aikaa.

Fuksi.

Grillaaminen hyvässä seurassa.

Huumori helpottaa.

Ikä on vain numeroita.

Jyväskylän seudun kasvatti.

Kitara, mukava rämpyteltävä.

Laulaminen, opitaan viimeistään TTY:llä.

Matka, yleensä parempi kuin määränpää.

Nuorena tartuttava kaikkiin mahdollisuuksiin.

Ompelemisen ammattilaiseksi haalarimerkeillä.

Puutuminen, tekee välillä hyvää.

Queen, hyvä bändi.

Rakas, löytyy kotoa.

Sauna, lämmin ja varmasti tuttu paikka teekkarille.

Tiskivuori, yllättää välillä.

Unentarve: vielä 5 minuuttia.

Viihde, tasapainottaa "raatamista".

Wii, hullua heilumista.

Xtreme-lajit viehättää.

Yrittäjä, ehkä joskus.

Zorro, pirun kova äijä.

A – joki?

Älykäs, heh, olisinkin.

Öisin on meno paras.

Alumnin kuulumisia

Maija Järvi

Minä ja intialaiset kollegani pukeutuneina intialaiseen perinneasuun 'salwar kameez'.

Muistan kuinka opiskelujeni alkuaikoina minua jännitti kävellä pimeällä silloiselta korkeakoululta, nykyiseltä yliopistolta, Hervannan kauppakeskukselle. Muutaman sadan metrin pituisella matkalla oli silloin pieni metsikkö, jossa 'Hervannan aboriginaalit' (eli tuttavallisemmin spurgut) tapasivat silloin majoilla ja öristä ohikulkijoille. Nykyisin metsikön tilalla on uusia kerrostaloja ja kauppakeskus on vaihtunut suurempaan.

Paljon on muuttunut niistä ajoista. Silloinhan kolmiotointaakin oltiin vasta käynnistelemässä, eikä bileissä käynyt muita kuin killan hallitus...

Opintoni tuotantotalouden koulutusohjelmassa olen aloittanut vuonna 2002 ja opintojen (ja muun aktiivitoiminnan) parissa viihdyin 6 vuotta. Pääaineenani olen lukenut teollisuustaloutta, sivuaineina tietotekniikka ja lääketieteellistä tekniikkaa. Saatuaani kurssit kasaan tein dippani Logican terveydenhuollon konsultoinnin yksikköön, tässä käsittelin tietojärjestelmien käyttöä potilasvirtojen hallinnassa.

Valmistumisen jälkeen loppuvuodesta 2008 siirryin hommiin Accenturelle. Siellä olen työskennellyt käytännössä koko ajan samassa projektissa, jossa teemme eräälle suomalaiselle organisaatiolle räätälöityä it-järjestelmää, jonka toteutustyö ja osa testauksesta suoritetaan Intiassa.

Kuluneen parin vuoden aikana olen ehtinyt tehdä projektin sisällä lähestulkoon kaikkea muuta paitsi koodata. Olen toiminut tiivistä asiakasrajapinnassa määrittelytehtävien parissa, tiiminvetotehtävissä, tukenut Intiassa tehtävää toteutus- ja testaustyötä, ollut prosessinkehitystehtävissä sekä tehnyt testausta.

Viime syksynä olin Intiassa parin kuukauden työkomennuksella tukemassa projektissamme työskenteleviä intialaisia

koodareita liiketoiminnallisissa kysymyksissä. Tämä antoi hyvin perspektiiviä siihen kuinka erilaisessa ympäristössä toimimme ja helpottaa nykyistä jokapäiväistä kanssakäymistä näiden kollegoiden kanssa.

Voin paljastaa että olen itsekin hieman yllättynyt siitä, että olen päätnyt näin teknisiin hommiin. Ja samaa ovat pohtineet ääneen myös jokunen kurssitoverinikin. Mutta ainakin minä olen tyytyväinen nykyisiin työtehtäviini sekä tuleviin uranäkymiini. Liiketoimintaymmärrys ja projektinhallintataidot maustettuna ripauksella teknistä osaamista on osoittautunut työelämässä erinomaiseksi yhdistelmäksi. Ei siis kannata karsastaa teknisiä kursseja, vaan kannattaa käydä niitä ainakin muutaman peruskurssin verran. Tekninen osaaminen on nimittäin se, mikä työnhakuvaiheessa erottaa dippainssit esimerkiksi ktm:sta.

Ylipäänsä olen ollut erittäin tyytyväinen opiskeluvalintaani. Muistan miettineeni näin jo fuksisyksynä lukiessani teapeekoon tenttiin, sekä uudestaan saadessani ensimmäisen oman alan työpaikan.

Viime aikoina olen puolestaan ajautunut miettimään sitä, miten olisin voinut päätyä nykyiseen työhöni montaa eri reittiä. Mutta olen varsin vakuuttunut siitä, että valitsin näistä parhaan mahdollisen :). Opiskeluvuodet ovat nimittäin olleet elämäni parasta aikaa.

Ikimuistoinen fuksivuosi, pari vuotta killan hallituksessa sekä aktiivinen toiminta koulumme muussa järjestötoiminnassa ovat tarjonneet paljon ikimuistoisia hetkiä. Teekkareiden yhteisöllisyys, tekemisen meininki sekä jäynäkulutuuri ne ovat vertaansa vailla - unohtamatta tietenkään kaksiviikoista wappua!

Etenkin vuosi ylioppilaskunnan hallituksessa oli minulle silmiä avaava – silloin opin erityisesti arvostamaan sitä kuinka hienoa TTY:llä on opiskella samanhenkisten ihmisten kanssa, hyvine opetuksen järjestelyineen sekä mahdollisuuksineen liikunta- ja kerhotoimintaan.

Totesin kirjoitukseni alussa, että moni asia on muuttunut. Mutta olen iloinen siitä, että tietyt asiat ovat säilyneet ennallaan. Kilta- ja koulumme muu järjestötoiminta on säilynyt aktiivisena ja vaikka toimintaa pyritään tietyiltä osin kehittämään, on vanhoista perinteistä pidetty mukavasti kiinni. Näin vanhat, työelämässä jo olevat teekkaritkin pääsevät kyykässä ja wappuna verestämään vanhoja muistojaan...

Teksti: Katja Kaartinen Kuvat: Emma Rinnevaara

Kiltahuone menee remonttiin – mitä oikein tapahtuukaan?

Viime keväänä hallitus kutsui koolle ylimääräisen yleiskokouksen, jossa se budjetoiti 3000 euroa kiltahuoneen uudelleen sisustamiseen ja teki päätöksen suunnittelukilpailun järjestämisestä. Tämän lisäksi Haalariprojekti -09 lahjoitti 500 euroa remonttia varten ja samansuuruista lahjoitusta odotetaan myös uudelta projektilta. Suunnittelukilpailuun osallistui kolme vakavasti otettavaa ehdotusta, joista hallitus syksyllä valitsi voittajaksi Lauri Pitkäsen ehdotuksen. Kaikki kolme ehdotusta ovat nähtävissä kiltahuoneen ilmoitustaululla. Koko ensimmäisen periodin ajan hallituslaisista koostuva työryhmä on muokannut Pitkäsen ehdotusta, ja jopa käynyt jo ostoksillakin. Mikä kaikki tuleekaan siis muuttumaan ja miksi?

Yksi suurimmista ongelmista nykyisellä kiltahuoneella on, varsinkin puolilta päivin, istumatilauksen puute. Nykyiset kolme sohvaa tarjoavat juuri ja juuri istumatilaa yhdeksälle hengelle. Toki kiltahuoneella on myös jakkaroita, mutta suurin osa niistä on ”hieman” vääntyneitä. Uudella kiltahuoneella tätä ongelmaa pyritään ratkaisemaan isommalla U:n muotoisella moduulisohvalla.

Yleistä epäsiisteyttä kiltahuoneella ovat jo pitkään luoneet toimimattomat roskikset, joita ei saa oikein piiloon mihinkään. Epäsiistiä ilmettä ovat myös saaneet aikaan mukit, joilla ei tunnu olevan omaa luonnollista paikkaa, sekä kaappien päällä oleva tavarasekamelska. Uudelle kiltahuoneelle tulee erillinen ”minikeittiö”, jonka alakaappeihin roskikset saadaan nätisti piiloon ja yläkaapeissa on mukeille hyvin tilaa. Lisäksi lisäämällä kaappitilaa pyritään poistamaan kaappien päällä oleva sekamelska.

Näiden lisäksi kiltahuoneen yleisilmettä pyritään parantamaan erilaisilla pienillä yksityiskohdilla sekä uusimalla hieman elektroniikkaa. Kalustejärjestys tulee toki muuttumaan ja hienoisia yllätyksiäkin voi olla luvassa! Jos kiinnostusta löytyy, jokainen kiltalainen voi kantaa kortensa kekoon ja tulla remonttiavuksi, tarkemmat päivämäärät selviävät myöhemmin.

TEK-palsta

Fidel-fuksi seikkailee

Seuraa Fidel-fuksin seikkailuita hänen ensimmäisen opiskeluvuotensa aikana. Olet avannut sattumoisin juuri oikean Infacton, sillä tämä on ensimmäinen osa tarinaa ja näin ollen pääset loistavasti seuraamaan sitä heti sen alusta lähtien. Rattoisia lukuhetkiä.

-Lauri, TEK:n kiltayhdyshenkilö

Fidel-fuksi saapuu syksyn tullen kouluun. Kaikki on uutta ja hämmennystä herättää suuri haalareiden ja valkolakkien määrä. Eikä juuri kukaan puhu edes espanjaa! Onneksi Fidel osaa myös mandariinikiinaa. Fidel on asunut myös Suomessa jo useamman vuoden, joten myös suomen kieli luistaa. Kansainväliset juuret omaavana Fidel ajatteli, että TTY omaa juurikin oikeanlaisen ilmapiirin. Koulussa on kuitenkin paljon myös vaihto-oppilaita joten Fidel ajatteli pääsevänsä puhumaan muitakin kieliä suomen lisäksi.

Ennen kouluun tuloa Fidelille oli lähetetty jo mieletön kasa läpysköitä. lomakkeita ja muita lappuja. Inager, TEK, Tamppi, fuksi, säätiöyliopisto?!? Kaikki täysin outoja termejä, mutta päättäväisenä henkilönä Fidel uskoi selviävänsä alkuun, vaikka olikin ihan pihalla tervetulopaketin selaamisen jälkeen. Koulu lähtikin ihan mukavasti käyntiin kun ihan alkuun Fidel sijoitettiin fuksiryhmään, missä hän pääsi tutustumaan muihin oman linjansa opiskelijoihin. Samalla ryhmä sai oman tutorinsa, kuka osasi auttaa kaikissa uusissa asioissa. Tässä vaiheessa Fidelistä tuntui siltä, että asiat alkoivat selviytyä ja yhdessä oli paljon leppoisampaa selvittää opiskelijakortin noutamista ja pohtia milloin TKL:n bussikortit pitäisi hakea.

Ensimmäinen viikko oli varattu varsin täyteen ohjelmaa kaikkine info-tilaisuuksineen ja vähän epävirallisempienkin tapahtumien merkeissä. Eräs näistä tilaisuuksista oli TEK-info. Fidel muisteli tervetulopaketissa olleen joku liittymislomake asiaan liittyen. Tosin mikä TEK sitten oikein oli, ei oikein ollut jäänyt Fidelin mieleen. Tilaisuudessa kai sekin sitten selviäisi. Paikalla näytti olevan oman fuksiryhmän lisäksi kaksi muuta ryhmää. Edessäkin oli jo joku hääääääää ja oli jollain tavalla tutun näköinen. Hepulla oli samanväriset haalarit kuin tutoreillakin.

Ei ihan niin paljon haalarimerkkejä, mutta kuitenkin. Oli varmaan juteltu muutama sana edellisiltana kun killan kanssa oltiin käymässä Gastropubissa, missä Fidelillä oli jostain syystä poikkeuksellisen kotoisa olo.

Tilaisuuden jälkeen Fidel oli määrätietoisesti kirjoitellut Googleen hakusanat "tek" ja "liity" sekä täytti sillä löytyneen lomakkeen. Nyt hän tiesi sen olevan tekniikan opiskelijoiden ammattiliitto. Ihan varma Fidel ei vielä ollut mitä kaikkea hyötyä liittymisestä olisi, mutta ainakaan mitään haittaa asiasta ei tuntunut olevan, kun se kerta opiskelijoille on täysin ilmaista. Tekniikka&Talous lehti ainakin tuntui varsin mielenkiintoiselta ja ensimmäisen lehden saisi ilmeisesti jo varsin pian. Fidel muisti myös isänsä joskus taistelleen työnantajansa kanssa palkanmaksusta. Se tapahtui tosin Suomen ulkopuolella, mutta mistäpä sitä tietää, millaista porukkaa täälläkään luuraa. Eipä TEK:n lakipalveluistakaan sitten olisi ainakaan haittaa. Fidel tuumi, että tästä onkin hyvä jatkaa fuksiviikon touhuja ja suuntasikin kohti DUO:a muiden fuksien kanssa hankkimaan vähän grillattavaa illaksi.

KOLMAS KERTA TODEN SANOO: Fuksiviikko fuksikapun silmin

Sunnuntain "viimeisen illan ihme" alkaa olla ohi ja pientä jännityksen tynkää on havattavissa tutoreiden ja kapujen keskuudessa. Nyt se alkaa, viikko jota varten Jannen kanssa vietettiin monta kosteaa ja vähemmän kosteaa suunnitteluiltaa. Olimme uurastaneet ankarasti veren- ja hienmaku suussa, jotta kaikki sujuisi jouhevasti.

Aamulla nousimme hyvissä ajoin ottamaan fuksit vastaan, mutta myöhästyimme silti :D Fuksit pääsivätkin paljon ennakoitua aikaisemmin Festian isosta salista pihalle. No ei siinä muuta kun fuksit kasaan ja esittämään. Pienen jäynäilyn ja fuksiryhmiin jakautumisen jälkeen pääsin hieman huilahtamaan. Käytännössä kuitenkin pyörin koululla kuin ylihuolehtivainen emo. Olishan minun kuitenkin pitänyt tietää, että rankat koulutusleirit läpikäyneet supertutorini hoitaisivat homman mallikkaasti! Ei siis muuta kun järjestelemään tapahtumia. Illalla esittäydyimme (TAAS!!!), tutustuimme hieman toisiimme ja kiersimme koululla muutamia rasteja. Taisi muutama "erikoinen otoskin" jäädä illasta käteen (joita tosin en vielä kukaan ole saanut tutoreille lähetettyä!!).

Tiistaina fuksit ja tutorit tekivät mitä tekivät :D Me keskityimme Santsun kanssa iltaan, valmistamalla lettutaiquinaa. Ilta sujuikin suhteellisen nopeasti (sateesta huolimatta) grillaillessa ja leikkiessä, josta siirryimme Kapi-

naan kauhistuttamaan muita karaokellamme. Taisi siellä yksi sun toinen olla hieman ylinesteytettynäkin (nimiä mainitsematta E*L*). Jatkokin taisivat venyä melkein seitsemään!

Keskiviikkona urheiltiin ja valmistauduttiin torstain koi-toksiin. Kaput eivät kuitenkaan saaneet välipäivää, sillä pubirundia varten piti vielä hoitaa vaikka mitä... Viimein se kuitenkin koitti. Rundi perinteisesti hieman venähti, mutta kaput istuivat uskollisesti Koskipuistossa med laattikallinen mustaamakkaraa. Taisi sinä aikana yksi sun toinen vuvuzela kappalekin syntyä. Viimein joukkueita alkoi saapua ja saatiin kaikki hoputettua eteenpäin Loveen. Viimein pääsimme itsekkin hieman painamaan kaasupoljinta alemmas ja katsomaan mihin ilta vie. Vauhti olikin loppuillasta niin hurjaa, etteivät jarrut pitäneet ollenkaan, enkä selvinnyt seuraavana aamuna koululle krapulan tappoon... Tosin eipä siellä tainnut oikein muitakaan olla :D

Fuksiviikko oli ohi! Surullisin mielin suunnistin takaisin Lohjalle töihin. Noh, vuosi enään niin pääsen kokemaan sen jälleen kerran. Ehkä hommia olisi silloin vähän vähemmän (sori seuraava kapu). Toivottavasti ensi vuoden fuksit ovat yhtä hyvin menossa mukana :)

Fuksikapu jr.

Nikodeemus

Tutorin kämmenellä

Koulua on jo mennyt useampi viikko, mutta aina välillä on hyvä kohdistaa katseensa menneisyyteen. Tässä käynkin läpi fuksiviikon ilot, jännitykset ja lopulta sen loistavan tunteen kun tietää, että omat fuksit ovat päässeet holhoavan käden alta ja alkavat miettimään omaa tulevaisuuttaan ihan itse. Ihan näin tutorin näkökulmasta.

Nyt kun oikeasti ajattelee toista fuksiviikkoaan, muistaa asiat paljon selvemmin kuin silloin ensimmäisellä kerralla. Toisaalta myös muistaa paremmin mitä silloin ensimmäisellä kerralla tapahtui. Ensimmäinen päivä meni edelleen jännittäessä; ketkä ovat he jotka kuuluvat ryhmääni, olenko heille hyvä opastaja, jääkö yksi niistä miljoonasta tärkeästä asiasta kertomatta olivat kysymykset, jotka pyörivät takaraivossa useampaankin otteeseen. Pienen alkukankeuden jälkeen kaikki lopulta selveni, ja tilanteesta kehkeytyi paljon leppoisampi kunhan pakolliset asiat oli hoidettu pois alta. Esimerkiksi allekirjoittaneella sattui olemaan ruotsin tentti samana päivänä. Ilta etenikin sitten mainiosti koululla paikasta toiseen siirtymisellä ja rasteihin tutustumisella. Iltahan jatkui ja päättyi tietenkin itsellekin tuttuun ympäristöön, Peyton Placen biljardikenttiin, jossa tutustuminen jatkui mukavan pallottelun keskellä.

Toinen päivä alkoi kun koitti ruokailuaika, joka oli sinänsä ihan oikeaan aikaan. Voi nostaa hattua kaikille niille, jotka jaksoivat nousta aamulla titepk:n luennoille;

tupsufuksilta ei olisi enää onnistunut. Huomasin että olin ihan vahingossa hajottanut nämä tärkeät asiat usealle päivälle kun ei ekana päivänä kaikkea muistanut tai ehtinyt. Eihän sitä enää muistanut tai tiennyt kuinka kauan mikäkin tutustuminen, järjestely tai opastus kestäisi, jolloin soveltaminen oli aina välillä paikallaan. Toisena päivänä oli hiukan enemmän omaa aikaa, eikä hirveää kiirettä enää ollut. Siksi oli paljon helpompaa kestää vettä tupruttavan taivaan alla grillaaminen. Illemmalla Kultaiseen Apinaan siirryttyämme huomasi, että tutorit näyttivät hyvin esimerkkiä vivun vääntämisessä viihteelle, ja että ilta olikin hauska!

Keskiviikko oli sportti-päivä. Itsekin pääsi heittelemään hiukan karttua yhden jos toisen kerran, mutta ei siitä sen enempää. Koko fuksiviikkohan kohoaa kouluviikon viimeiseen päivään, torstaihin, jolloin oli aika jälleen pubi-rundailla. Allekirjoittaneen etkoilut kuluivat mukavasti häviten (vai voittaen?) vesiputouksen lomassa, mikä tietenkin selittää rundailun omat kommellukset! Rundit alkoivat kirjaimellisesti tahmaisesti, jatkuivat myös sokeasti ja laulaen, ja päättyi rakkauden hotelliin, jossa yö kului railakkaasti.

Tämä viikko kuitenkin antoi pohjan jokaisen kanssa tutustumiseen, jota mielelläni harrastan. Vaikka varmasti hauskoja hetkiä näissä meiningeissä tulee vielä olemaan, tulee toinenkin fuksiviikko jäämään itselleni yhdeksi parhaimmista opiskelutapahtumista ikinä.

Haikeille loppuille,
Lassi

Kuinka fuksi pääsikään alkuun?

Mitä kertoisin fuksiviikosta? Tietysti voisin kirjoittaa yltiöromanttisen hehkutuksen siitä, kuinka alussa oltiin aivan pihalla, mutta lopulta vietettiin "elämän paras viikko" Hervannan sydämessä. Todellisuudessa fuksiviikko oli kuitenkin ihan normiviikko. Mitä nyt asuin ensimmäistä viikkoa poissa kotoa enkä tuntenut ketään etukäteen! Onneksi tutoreiden työmoraali ja innokkuus tarjosi mahdollisuuden hyödyntää armeijassa tutuksi tullutta "aivot narikkaan"-strategiaa. Jatkuvasti oltiin tekemässä jotain, eikä omasta ajasta ollut tietoakaan. Tekemistä oli järjestetty joka lähtöön, yleishyödyllisestä yliopiston arkeen tutustumisesta teekkarin arkeen tutustumiseen. Keskimäärin oltiin humalassa.

Alkuvuikosta keskityttiin Hervantaan ja sen hämyiseen kuppilakulttuuriin. Heti tiistaina saimme myös esimakua Hervannan puukkokulttuurista. Loppuviikosta päästiinkin sitten jo kiertämään keskustan kuppiloita teekkarihenkisen huumorin siivittämänä. Kermana torstain pubirun-

din päälle saimme kokea Love Hotellin tunkkaisen ja ahtaan tanssilattian! Uusia naamoja tuntui tulevan joka suunnasta, eikä ainakaan allekirjoittaneen nimimuistilla montaa nimeä jäänyt ekan viikon jäljiltä mieleen. Yhteistoiminta M@nagerin fuksien kanssa sekoitti soppaa entisestään, kun ei naamoistakaan osannut sanoa kuka on Indecsiläinen ja kuka M@nagerilta. Lukemattomiin uusiin ihmisiin tutustuminen oli kuitenkin fuksiviikossa ylivoimaisesti parasta. Samanhenkisiä ihmisiä tuntui riittävän ja useimmat olivat myös hyvin avoimia tutustumaan uusiin ihmisiin. Heti ensimmäisestä päivästä lähtien tiesin tulleetni oikeaan paikkaan!

FuksiWundeRunde 2010 – Hipit rautaa ja muita menestystarinoita

FuksiWundeRunde, kauan odotettu "pukeudu ryhmäsi kanssa hassuihin asuihin, suorita tehtävät ja saata itsesi nau-runalaiseksi" –happening, seikkailtiin Tampereen keskustassa eräänä kauniina syyspäivänä. Myös Team Flower Power kantoi kortensa kekoon, jotta kaupungin kaduilla kuljeksiva kansa saisi lisää puheenaiheita Hämeenkadun pyöräilyongelman lisäksi.

Festian iso sali. Hippijoukkueemme aloittaa päivän suoritukseen valmistautumisen hyvissä ajoin teollisuustalouden perusteiden luennolla. Santtu puhuu ROI-prosentista. Ajatukset harhailevat jo tulevan päivän koitoksissa ja susikoira Roissa. Miten se onkin niin fiksu hurtta?

Laukontori. Rundeilijoiden tehtävänä on kerätä 10 minuutin aikana muovipussiin erinäisiä esineitä. Joukkueemme alku on kankea: unohdamme laittaa pussiin ainakin pitkätukkaisen henkilön (pussi päähän Anniina seuraavalla kerralla) ja fuksipassit! Käsittämättömän noloa. Tästä ei voi kuin nousta ylöspäin.

Ratnan ranta. TURVoKe:n rastilla hippijoukkomme muodostaa notkeilla vartaloillaan erilaisia muodostelmia. Notkeudesta (tai jostain ihan muusta) kertoo se,

että seuraavana päivänä mustelmia on ainakin kyljessä ja reisissä. Myöskään pää ei käänny kunnolla jäykän niskan takia.

Ratina. Perinteinen paperilautaskikkailu sujuu kouluuunnistuksen rutiineilla (pylly vasten poskea jne.). Onnistuneen suorituksen kunniaksi laulamme megafooniin PMMP:n Rusketusraitoja. Muutama rantojen mies innostuu melkein esittelemään omiaan kauniin laulumme ansiosta. Great success.

Sorin aukio. Hullun pitkä jonotus saa osan ryhmästä harkitsemaan sipulikirkko-visiittiä ureoimistarkoituksessa. Onneksi pääsemme kuitenkin ajoissa suorittamaan tehtävää, jossa ohjailen sokkona kulkevia tyttöjä huutelemalla. Tolppakontakti vältetään nipinnapin. Rannan suorituksen jälkeen nautimme Mäkkäriässä maittavan

euron juuston.

Sahan lähimaasto. Joukkueen tehtävänä on suorittaa esterata yhteen sidottuna. Vanhana partiolaisena sidon meidät megaumpisilmulla siten, että jokaisen naama osoittaa eri suuntaan. Miten käytännöllistä! Rata rämmitään läpi yllättävän nopeasti, ja suorituksen yhteydessä ehdimme etsiä myös jonkun kadonnutta kihlasormusta.

Ruman edessä oleva aukio.

Illan hämartyessä "oikaisemme" rastipaikalle näppärästi pensasaidan yli (aamulla hiuksista löytyy risuja). Rastilla samaan aikaan olevat merirosvot tarjoavat ryhmällemme rommia, jonka voimalla ylitämme suoritusalueen kahdella vanerilevyllä maahan koskematta. Tai ehkä muutaman kerran koskimme maahan, mutta tuomarit tuskin huomasivat sitä pimeässä.

Rautatieaseman puisto. Indecsin rasti! Tähän on säästetty paukkuja koko ilta. Edellisen rastin merirosvot paljastivat, että rastilla pitää bumtsibummailla kuin Marco Bjurström konsanaan. Kilpailijoina olevat raksapojat jäävät nuolemaan näppejään, kun hippinaiset löytävät luukkujen takaa niin Popedan kuin Dingonkin. Lopuksi jouddumme lahjomaan random-Sampoa (?).

Koskipuisto. Viimeinen etappi on TEKin rasti, jossa taiteilemme paloista TEKin logon. Tehtävän jälkeen iskee

ahneus: vielä on aikaa ja kaksi ylimääräistä rastia käymättä! Blebeijien rasti on jo sulkeutumassa, mutta saamme lohdutuspalkinnoksi energijuomaa.

Keskustori. Man@gerin rastilla kilpailemme harmaahaalareja vastaan ralliradalla. Suoritus on kohtuullinen fail, sillä yli-innokkaat rallikuskit eksyvät ajoradalta ja missaavat tankkauspisteen. Maalissa tuuletamme silti Räikkösen elkein niin, että osa vaatekappaleistakin saa lähteä. Jos hallussasi on musta koon 36 naisten takki, ota yhteyttä!

Maali. Palautamme rastiläystätäkkeen tyytyväisenä Bricksiin. Tästä on hyvä jatkaa kohti Tampereen yötä ja uusia seikkailuja. Kiitos Team Flower Power!

Teksti ja kuvat: Niklas Luukkanen

Kreikkalaista mytologiaa suviyössä

23.07. A.D. 2010

Jälleen oli aika koota indecsläiset eri puolilta Suomen kesälaitumia lämmittelemään tulevaa kouluvuotta varten. Kinkerit järjestettiin tänä vuonna Nummi-Pusulan Iloitun leirikeskuksessa. Paikan sijainti aiheutti ainakin allekirjoittaneelle harmaita hiuksia, jatkuvasti kapenevaa tietä vain eteenpäin. Usko perille löytämisestä oli jo lähes kadonnut, kunnes tiellä alkoi tasaisin välein näkyä tyhjiä tölkkejä, tämän on pakko olla oikea suunta! Pääkallonpaikalla näkyi jo olevan paljon muitakin kesän ystäviä. Ensimmäiseksi korjasimme suurimman havaitun puutteen: kesäkisat eivät vielä ole olleet käynnissä. Tämän takia juhlakansa mobilisoitiin ulos ja petankki-kuulat kaivettiin esiin. Iloa ei kestänyt kauaa, koska 100 m:n säteellä oli kuitenkin autoja. Nimittäin jostain käsittämättömästä syystä autot vetivät snadia puoleensa, mikä aiheutti melko mielenkiintoisia suorituksia. Yhteisestä sopimuksesta päätimme olla lisäämättä vakuutusyhtiöiden työtaakkaa.

Aiheettomia riemunkiljahduksia kuultiin saunatilojen katselmuksessa: "Hei, täällä pukuhuoneessa on jääkaappi!" Etelä-Suomen vs. kodinkonekeisari Mikko palautti innostuneet kuitenkin nopeasti maan pinnalle toteamalla ykskantaan: "Se on pojat lämminvesivaraaja". Saunan saavutettua iskukykyänsä suoritettiin useaan kertaan pikataival lauteilta järveen. Rahvaiden tyytyessä syömään makkaraa ja pihviä grillistä, päätimme hieman täydentää ruokalistaa: mikä sopisikaan paremmin kesäiseksi hiukopalaksi saunan päälle kuin joutsenpaisti. Joutsen päätti kuitenkin sääliittävästi lentää tiehensä lahden poukamasta, johon sitä pesueineen oltiin hyvää vauhtia saartamassa. Kuriositeettina mainittakoon valtakunnan medioista bongattu uutinen ahdistellun joutsenen hukuttamista miehistä pari viikkoa KCP:n jälkeen.

Saunan jälkeen oli siis tyytyminen tavanomaiseen grillimakkaraan. Tässä vaiheessa alkoi huolestuttaa polttopuiden riittäminen koko viikonlopuksi, eihän vielä ollutkaan pidetty kuin "pienstä" tulta yllä, jotta grillaaminen voitaisiin aloittaa koska vaan ja jatkaa niin pitkään kuin olisi tarvis. Syömisestä jälkeä oli aika arvuutella pelikorttien äärellä niiden värejä ja välillä pelin nimeäkin piti oikein kysellä muulta seurakunnalta. Ensimmäisen pakan lähes-

tyessä loppuaan Vesa alkoi mihinkään mitenkään liittymättä miettiä: "Mikä sen meidän vuosikurssin tytön nimi nyt oli... se lyhyt, blondi?" Tästä arvoituksesta selvitettiin suhteellisen pienellä aivoriihellä.

Vastoin yleisiä odotuksia seuraava päivä valkeni. Kylän vanhimman titteliä kantanut Joonas lanseerasi päivällä toisen suomalaisuuden ystävän kanssa soittolistan loppuillaksi: jäätävimmät suomi-coverit. Muun juhlakansan harmiksi niitä oli paljon. Kylän vanhin muisteli myös armeija aikojansa kertoen suomirockin syntyhistoriasta tähän tapaan: "Yhtenä esimerkkinä kappale 'Hetki lyö', joka sai alkunsa kun kylän vanhin kommentoi erään tappelun käännekohtaa, jossa alokas Hetki kylvi nyrkinisukuja tuvassa". Illan aikana saimme myös nauttia ehkä koko kesän ikimuistoisimmasta performanssista: Yhtäkkiä alkoi kuulua jokaiselle lapselle ja lapsenmieliselle tuttua hyräilyä (lue: huutoa) "tädädädädädädädädä..." Eihän siinä sen kummempaa kuin että Bätmän-juna viu-

Kylän vanhin ei varoita kahta kertaa

hahti keskellä juhlahumua.

Oli jälleen aika siirtyä saunaan. Vallinnut harmonia keskeytyi ovelta kuuluneeseen terävään käskyyn: ”Jesse ja Nikke, teil on seitsemän minuuttia aikaa olla tossa pihalla vaatteet päällä ja autossa. Te lähete meiän kanssa tanssilavalle”. Vastaväitteitä ei kuunneltu, saati uskallettu esittää.

Legendaariselle Ämyrin tanssilavalle päästyämme parkettien partavaahdot uppoutuivat tanssin pyörteisiin, josta on luettavissa lisää oman juttunsa muodossa. Kylän vanhin oli nimittäin ottanut edellisessä Infactossa (II/2010) esitetyn haasteen tosissaan ja tarvitsikin melkoisen määrän lakeijoita kuljettaakseen paikalle koko garderobensa. Tiivistettynä, hyvinhän sinne aikamiespoikien sekaan mahduttiin, eikä äiti ollut edes silittämässä meille paitoja. Kukaan (meistä) ei myöskään sortunut tyyliin ilmeistymällä janhulavalle Crocseissa tai Makkosen laakeri & osa -”kauluspaidassa”, joten kokonaisuudessaan reissu oli valian onnistunut.

Tätä seuranneena yönä kylän vanhin joutui hieromaan Zeuksen kanssa kauppoja, sillä Iloitun ylle sattui melkoinen ukkosmyräkki. Kaupankäynti tuotti tulosta, eikä meidän tarvinnut pelätä salamoita eikä varsinkaan salamia. Afroditea ei kuitenkaan saatu puhuttua

kaupantekijäisiksi.

Näin jälkeenpäin juhlakansaa jäi kuohuttamaan jännityksellä seurattu Tour de France, jonka koko kärkekolmikko ei ehkä sittenkään tule käryämään kielletyistä aineista. Viikonlopun break-even jäi lopulta plussan puolelle, sillä ainoaksi miinukseksi voisi laskea naurettavan määrän (reilu motillinen) puita, jotka joutuivat säännöstelyn alaisiksi jo ensimmäisenä iltana. Kukaan ei myöskään päätenyt tilastoihin, mikä useimman yksilön kohdalla voitaneen laskea koko kansantalouden eduksi vielä monena vuosikymmenenä.

Katolisen kirkonkin asiatkin ehdittiin hoitaa kuntoon

Teksti ja kuvat: Johanna Kari

Indecs Challenge 2010

Vuoden 2010 Indecs Challenge suunnistettiin lauantaina 25.9., ja Siiderille!! -tiimi oli mukana jo kolmatta kertaa. Sää suosi huomattavasti odotettua kaatosadetta paremmin ja reitti sijoittui mukavasti Hervannan toisille ehkä jopa tuttuihin, paikoitellen melko mutaisiin metsiin.

Ajoitus on tunnetusti tärkeää, ja tällä kertaa sattuiikin niin, että noin kolme neljäsosaa joukkueestamme osui edellisellä viikolla kiltikselle juuri lähtöaikataulua suunniteltaessa, ja saimme kuin saimmekin aikaisen (9.30) lähtöaikamme äänekkäiden valitusten jälkeen siirrettyä 45 minuuttia myöhemmäksi. Joukkueemme teema päätettiin tänä vuonna harvinaisen ajoissa, jo yli kaksi viikkoa ennen itse tapahtumaa. Varsinainen suunnittelu- ja toteutustyö tapahtui kuitenkin perinteiseen tapaan suurimmaksi osaksi edellisenä päivänä, vaikkakin piraattiteemaamme sopivat paidat ja liivit Anna oli onnistunut kaivamaan mummonsa ullakolta jo edellisenä viikonloppuna. Tiimari osoittautui aarreaitaksi merirosvoksi haluavalle ja Vapaa Valinnan alekorista ostetuista esiliinasta ja tyynyliinasta syntyi langan ja neulan avulla kätevästi merirosvolippu.

Tunnelma ei myöhäisemmästä lähtöajasta huolimatta ollut kovinkaan pirteä, kun päivän lopulta ainoaksi osoittautunut sadekuuro osui juuri niille muutamille minuuteille ennen kello kymmentä, kun kävelimme Duon kautta TTY:lle. Joukkojen kokoaminen tapahtui Tekniikankadulla ja lopulta jopa omaksi yllätykseksemmekin pääsimme Obeliskilta matkaan vain noin viisi minuuttia myöhässä aikataulusta ja mukanamme vielä GPS-laite tulevan reittimme seuraamista varten.

Ensimmäinen rasti löytyi ilman suurempia ongelmia jo rastilta kauas kantautuneen hälinänkin ansiosta. Tehtävänä oli zumba-esityksen suunnitteleminen ja toteuttaminen. Suunnitteleminen sujui hienosti, toteutus...no, ontui. Mutta menoa ja meininkiä ei kui-

tenkaan puuttunut ja lahjuksetkin kantoivat hedelmää. Olimme kaikki yksimielisesti päättäneet, että kiirettä ei pidetä, ja sitten on jotain pielessä, jos metsässä samoileminen alkaa tuntua urheilulta. Tämä mielesämme saavuimme toiselle rastille juoma- ja valokuvaustauon jälkeen samaan aikaan Vanhojen sienten kanssa, vaikka joukkue oli lähtenyt matkaan puoli tuntia jälkeemme. Onnenpyörän voitimme Annan ilmiömäisen jääkiekkotietämyksen avulla hetkessä (kuka olisi uskonut?), mutta kaksintaistelussa kärsimme lopulta kirvelevän tappion.

Kolmannella rastilla keittelimme ohjeistetun minttu-kaakaon sijaan rommikaakaota ja saimme kehuja omaperäisestä ja maukkaasta sekoituksesta. Tämän rastin jälkeen suunnistimme lähinnä Annan pettämättömän suunnistusvaiston varassa bonusrastille, josta löysimme drinkkiliput. Neljännelle rastille etenimme

GPS-reitti kartalla

kohtuullisella vauhdilla, mutta rastin suorittaminen veikin sitten hieman kauemmin. Rastilla edettiin siten, että ainoastaan yksi joukkueesta suoritti tehtävää kerrallaan. Itsellämme suunnittelu meni siinä kohtaa hieman pieleen, että oikeastaan ainut kompassinlukutaitoinen jäsenemme suoritti ensimmäisen osa-alueen ja kolmannessa vaiheessa kompassin tulkitseminen olikin melko haasteellista yläasteen suunnistusoppeja muistellessa.

Lähdimme suunnistamaan kohti viidettä rastia ja huomasimme ohittavamme melko läheltä jatkomökin. Erähenkinä reippailijoina päätimme tehdä pienen mutkan matkaan ja poiketa mökille sisäväessaan. Tämän jälkeen kuitenkin oikaisimme viidennelle rastille suoraan metsän läpi ja pienen joen yli. Vastassa oli saunarasti, jonka kohdalla kävimme pitkän keskustelun uimisesta tai sen väliin jättämisestä, mutta Anna ja Sannamari rohkaistuivat lopulta uhrautumaan koko joukkueen puolesta. Rasti suoritettiin kuvan mukaisesti pitämällä välillä juomatauko huoltojoukkojen avustuksella. Saunalla seurattiin kiinnostuneena ja hetkittäin hieman säikähtäneenäkin myös EräOsaston hallittua suoritusta.

Kuudennelle rastille saavuttiin hyvässä vauhdissa ja pääsimme muistelemaan lapsuuttamme pihlajanmarjojen ammuskelun muodossa. Odotellessamme pääsyä seitsemännelle rastille kohtasimme jälleen lievästi sanottuna vauhdikkaissa tunnelmissa olleen EräOsaston, joka muun muassa onnistui räsäyttämään istuimemme olleen tukin puoliksi ja muokkaamaan yhden miekoistamme nyrkinkokoiseksi. Joukkue oli myös kadottanut oman karttansa, joten suunnistaminen seuraavalle rastille vaikutti vähintäänkin haastavalta. Itse rastilla toteutimme Pirates of The Carribeanin höystetyä jo ensimmäisellä rastilla suunnitellulla zumbaesityksellä. Yllättäen esitys ei ollut juurikaan parantunut, mutta meininki oli varmasti vähintäänkin yhtä hyvä.

Tässä kohtaa olimme vielä melko ylpeitä kulkemas-tamme reitistä, joka GPS-laitteen ansiosta oli tallentunut muidenkin nähtäville. Kahdeksas rasti osoittautui kuitenkin haasteelliseksi. Rastien väliseen matkaan

Indecs Challenge 2010 –tulokset:

1. Team Emla (Ella Hyvärinen, Emmi Tervala, Emma Rinnevaara, Milla Salo)
 2. Wanhat Sienet (Sanna-Mari Peltola, Antti Kauppila, Aaro Kauppinen, Timo Pyykkö)
 3. The Elves (Anabel Perez, Ana Gomez, Christoph Schwöbel, Luis Orona, Severine Gobin)
- + Siiderille!! (Anna Hiidensalo, Emma Puotunen, Johanna Kari, Sannamari Lukkaroinen)

olisi pitänyt kuluja ehkä kymmenisen minuuttia, mutta lopulta vasta noin puolen tunnin metsässä pyörimisen jälkeen kuulimme rastin ääniä. Odotellessamme rastille pääsyä satuimme kuitenkin huomaamaan GPS-laitteen pariston loppuneen juuri seitsemännellä rastilla ollessamme, eikä harhailumme siis ollutkaan edes tallentunut laitteeseen.

Kahdeksas rasti suoritettiin kahden edellisen opiskeluvuoden aikana lauleltujen laulujen muistelemisen avulla ja yhdeksännelle rastille suunnattiin edellisvuoden IC:n rap-teeman musiikkeja kuunnellen, koska merirosvomusiikit olivat yllättäen alkaneet hie-man päivän mittaan kyllästyttää. Yhdeksännelle ja viimeiselle rastille saapuessamme kello oli jo yli kahdeksan, mutta onnistuimme silti tekemään kaljakorien pinoamiseen uuden ennätyksen Emman kokeneesti tasapainoilla korkeuksissa.

Jatkoille Poliisisaunalle pääsimme siirtymään puoli yhdeksän aikoihin ja palkintojenjako suoritettiin kymmenen aikoihin. Voittajatiimi Team Emlaan emme olleet koko päivän aikana törmänneet kertaakaan erilaisten reittiemme ansiosta, mutta itse arvostimmekin tietysti huomattavasti enemmän parhaiten pukeutuneen joukkueen palkintoa, joka tänä vuonna sattui osumaan meille. Palkinnoksi saimme hienot Retken suunnistuslamput, joista yksi pääsi hyötykäyttöön jo kotiin saunalta kävellessä. Aiempina vuosina emme olleet päässeet minkäänlaisia palkintoja juhlimaan, joten tunnelma oli riehakas. Tämän vuoden IC olikin ehdottomasti paras IC, jossa Siiderille!!-tiimi on kilpailut; järjestelyt toimivat hienosti ja rastit olivat mielenkiintoisia. Lisää tietoa tämän vuoden tapahtumasta löytyy myös Indecin nettisivuilta vanhoista uutisista.

Teksti: Emma Rinnevara ja Emmi Tervala

Kaalimadon päivä metsässä

Indecs Challenge 2010 lähestyi ja Team Emla oli jälleen kokoontunut yhteen pohtimaan, kuinkas tänä vuonna tulisi säväyttää pukuvalinnalla. Tällä kertaa mentäisiin pitämään hauskaa, eikä niinkään tavoittelemaan tulosta. Pienen aivoriihen jälkeen olikin asuideoa hiottu loppuun, ja pakkohan se on myöntää - olimme ylpeitä lopputuloksesta. Lankaan ja neulaan koskematta saimme vielä paria päivää ennen kyhättä itsellemme asut, jotka täyttivät yllättävän hyvin suunnitelmamme. Kaalimato oli valmis kohtaamaan Indecs Challengeen haasteet!

Vaikka Kaalimato starttasi viimeisenä, ei se tunnelmaa pilannut ja matka metsään kävi lauluja harjoittellessa. Autoilijoilla oli varmasti vaikeuksia pysyä tiellä, kun jättimäinen Kaalimato lyllersi ojan takaa ja tien yli hilpeästi lauleskellen. Metsään päästyään Kaalimato huomasi, että oli tehnyt fiksusti ostaessaan kumisaappaat eräreissuaan varten, vaikka taivaalta ei vettä (onneksi) tullutkaan. Rasteilla Kaalimato sai kiitosta mielikuvituksellisista sanoituksistaan ja Kaalimadon matkaeväistä. Matkaeväitään Kaalimato tarjosi tietysti myös rastien arvovaltaisille tuomareille, olihan Kaalimato kunnon kaveri. Repusta löytyi vihreää kaalimatojuomaa, jyrän alle jääneitä sokeroituja

kaalimatoja sekä hymyileviä kaalimatomuffinsseja.

Toiset rastit sujuivat Kaalimadoltamme hieman paremmin kuin toiset, mutta kaikista jäi silti hyvä mieli rasteilta poistuessa, sillä hauskaa Kaalimadolla oli ainakin ollut. Lanteiden keikutus tuntui Kaalimadolta sujuvan kuin luonnostaan ja saipa eräs rasti Kaalimadon harjitsemaan vakavasti myös näyttelijän uraa. Yltiönorokas Kaalimato ei tuntunut kuitenkaan pääsevän vauhtiin Onnenpyörä-kisailussa, missä Hän arvasi lauseen vasta viimeisen kirjaimen puuttuessa... Kalliokiipeily oli Kaalimadolle hieman haastavaa, sillä onhan niin

monien raajojen hallinnassa vaikeutensa. Tästäkin huolimatta Hän sai kuin saikin kivuttua bonusrastin luo. Vaikeudet eivät kuitenkaan loppuneet siihen, sillä Kaalimatomme sisäinen kompassi oli selvästi häiriintynyt "läheisten" sähkölinjojen magneettikentästä. Aarteen etsinnässä meni aikansa, mutta hymyn kare nousi Kaalimadon kasvoille, kun aarre vihdoinkin kivenkolosta löytyi!

Viimeiset rastit alkoivat jo hämmöttää ja hämäräkin alkoi vähitellen laskeutua. Kolmanneksi viimeiselle rastille pääsy aiheutti kuitenkin sankarillemme hieman ongelmia. Suoran polun rastille Kaalimato kyllä löysi helposti, mutta edessä olikin toisenlainen ongelma: liian tiheän kasvuston vuoksi ei pullukka Kaalimato mahtunutkaan kulkemaan metsän läpi! Onneksi Kaalimato huomasi kartaltaan teollisuusalueen, jonka vierestä voisi ongelmitta kulkea rastille. Kaikki ei ollutkaan näin yksinkertaista - jo laihdutuskuuria harkitseva Kaalimato totesi, että myös teollisuusalueen aidan ja puiden väli oli aivan liian kapea Hänen kurvikkaalle vartalolleen. Ylpeänä kumisaappaistaan päätti Kaalimato siis ylittää kapean joen. Jälleen painovoima oli Kaalimatomme suurin vihollinen, sillä eikös joenpohja upottanut ja sankarimme joutui veden varaan. Saatuaan vihdoinkin kahlattua joen yli jatkui matka kuitenkin naureskellen ja saappaat litisten.

Toiseksi viimeisellä rastilla Kaalimato "hurmasi" tuomariston laulutaidoillaan ja sai nämä jopa lähtemään mukanaan suunnistusretkelle kohti loppupaikkaa. Ongelmitta ei selvitty tästäkään matkasta, sillä tällä kertaa pimeys sotki Kaalimadon sisäisen kompassin, eivätkä tuomaritkaan päässeet yhteisymmärrykseen oikeasta reitistä. Hieman kovaäänisen väittelyn jälkeen seurue löysi lopulta tien ja Kaalimatommekin hahmotti jo reitin mökille. Loppumatka menikin rattoisasti lauleskellen ja Kaalimadon hyvää ystävää Gaga-matoa kuunnellen. Kalliojyrkänteillä saadun kiipeilykokemuksen jälkeen viimeinen rasti sujui jo huomattavasti paremmin ja Kaalimato pääsi vihdoinkin saunaan rentoutumaan ja syömään maukkaita ruokia rankan päivän päätteeksi.

Mökillä Kaalimato sai kokea varsinaisen yllätyksen. Vaikka Kaalimato saapuikin maaliin viimeisenä, olivat tuomarit nähneet selvästi jotain potentiaalia lahjakkaassa Kaalimadossamme ja voittopokaali ojennettiin matosellemme. Ylpeänä Kaalimatomme iloitsi saa-

mastaan upeasta Retken repusta ja monitoimityökalusta, joka erätaitoiselle Kaalimadolle tulisi varmaan kovaan käyttöön. Saunassa Kaalimadolle kelpasi enää vain voittopokaalista nautittava nesteytys, ja pulahtipa sankarimme järveenkin voittonsa kunniaksi. Hienon päivän päätteeksi Kaalimato voi olla vain tyytyväinen ja kiittää tapahtuman järjestäjiä ja rastinpitäjiä upeasta tapahtumasta, olihan päivä yksi Kaalimadon parhaista seikkailuista!

Teksti ja kuvat: Laurit

Kysy Laurilta -palsta

Kiltamme Indecsin riveihin on kuin varkain soluttautunut poikkeuksellisen tiheä populaatio Pyhän Laurentinuksen suojatteja, "laakerinlehdillä seppelöityjä", jotka myös Lauri-nimisinä valloittavina velikultina tunnetaan. Yksinään Lauri on kuin kuka tahansa heikko kuolevainen, mutta yhdessä lajitovereidensa kanssa toimiessaan muodostuu Laurien välille symbioosimainen, telepatiaan rinnastettava yhteys ympäröivään maailmankaikkeuteen, elämän olemukseen ja avaruuden rajattomuuteen. Kaikki Laurit ovat silloin yksi Lauri.

Tätä ainulaatuista tietoutta on nyt mahdollista kenen tahansa Infacton lukijan hyödyntää. Lähetä mieltä polttava kysymyksesi osoitteeseen laurit@indec.info, niin saat vastauksen Laurilta suoraan todellisuuden tuolta puolelta. Parhaimmat ja vilpittömimmät kysymykset julkaistaan Infacton sivuilla ja kaikista innostavin kysymys palkitaan lehdittäin "Kuukauden kysymys" -arvonimellä, josta on uteliaisuuden tyydytyksen lisäksi luvassa pienimutainen palkinto.

Muutama rohkea otti jo haasteen vastaan, mutta oletko Sinä valmis kuulemaan totuuden?

Mitkä ovat ensi talven muotivärisävyt vaatteissa ja hiuksissa?

Muodikkuus on täydellisen yliarvostettua, naurettavan markkinahenkistä ja nojautuu estetiikan sijaan keinotekoisesti muovailtuihin malleihin. Puoli vuotta saattaa muuttaa trendiluokitukseksi chicistä klovniksi. Hölmöä.

Tyylikkyys ei sen sijaan ole out koskaan. Tietyt väri- ja kuviovalinnat, laadukkaat materiaalit ja asianmukainen istuvuus näyttävät sekä tuntuvat aikakaudesta riippumatta herkullisilta. Ihmissilmää miellyttää luonnostaan rauhallisuus, symmetrisyys ja tiettyjen väriyhdistelmien luonne.

Muotivärisävyjen sijaan suosittelen talveen niin naisille kuin miehillekin vaatteissa toimiviksi todettuja perusvärejä. Musta on helppoudestaan huolimatta hieman persoonaton ja synkkä valinta mutta tummansininen, tummanruskea, kameli ja erilaiset harmaan sävyt toimivat kuin paraskin häkä. Rohkeimmat voivat pukeutua lämpimän oranssiin, keltaiseen, punaiseen, violettiin tai herkkään lumenvalkoiseen. Kuvioista klassiset kalanruoto, kukonaskel ja levollinen ruudukko ovat nappivalintoja. Esimerkiksi kerran väreiltään sekä malliltaan ajattomaan ja laadukkaaseen talvitakkiin investoiminen kannattaa, sillä voit aina, yleensä halvemmalla, asusteilla viimeistellä halutessasi sesongin- ja muodinmukaisen lookin.

Henkilökohtaisuuden huipentumassa, hiuksissa, muodin mukaan suhaaminen on vielä luotaantyöntävämpi ajatus. Kaiken maailman keiraknightleyt, anistonit ja beckhamit tarjoavat kyllä muotilehtien sivuilla omia kuontaloversioitaan, mutta hiuksissa oman maun voitannutta ei ole. Jokaisen kasvopiirteet ja -muodot, ihon värisävy ja persoonallisuus ovat uniikit. Tämän vuoksi toimivat hiusmallit ja värit on yrityksen ja erehdyksen kautta loppujen lopuksi opetettava itse. Turvallisia variaatiovalintoja ovat brunetti, blondi ja musta näiden eri välimuotoineen. Toki jos värjäykseen on taipumusta, voivat tummemmat värit ehkä sopia talven villasukaseikkailuihin paremmin. Siis ehkä. Tärkeintä on kokonaisuus.

Onko pakko jos ei halua?

Myös Lauri törmää tähän dilemmaan säännöllisin väliajoin. Tässä tapauksessa on oleellista ymmärtää haluamisen laajuus, kohde, etäisyys ja aikaikkuna. Mikäli halusi on saavuttaa tavoite, johon vaaditaan pienempiä suoritteita, on sinun hoidettava ne pienetkin asiat vaikka et juuri kyseenomaisena hetkenä haluaisikaan.

Otetaan esimerkiksi Laurille rakas koripallo. Jos haluat lähteä heittämään palloa pussiin, mutta et millään

innostu ottamaan pelivälinettä yläkaapin syövereistä, et tule koskaan saavuttamaan tavoitettasi: sukanheiluttamisen euforiaa. Sinun on siis pakko toimia.

Tarkasteluun voidaan ottaa myös perinteiset norminmukaisuudet, joita pakonomaisesti seuraamalla voidaan saavuttaa yhteiskunnallisesti hyväksyttävä elämäntarina. Käytännössä voit viis veisata typeristä pakoista ja tehdä vapautuneesti mitä ikinä lystää. Tämä on kuitenkin uuvuttavaa taistelua tuulimyllyjä vastaan: jossain vaiheessa huomaat, että sinun ja mitä viattovimman tavoitteesi välillä on pakonomaisen tekemisen pelottava peikko.

Hyvät Laurit. Mieheni viettää kaiken liikenevän aikansa uuden televisiomme ääressä, eikä mikään saisi häntä jättämään päivittäistä urheiluannosta väliin. Mikä ihme miehiä tuossa penkkiurheilussa viehättää?

T: Epätoivoinen teekkarityttö

Arvoisa nimimerkki Epätoivoinen. Myös Laurien joukosta löytyy kuvaillun kaltaisia urheilufriikkejä, joten ryhmältä löytyy kompetenssia tämän(kin) aiheen käsittelyyn.

Useiden vuosikymmenten empiirisen ja teoreettisen tutkimuksen perusteella alan asiantuntijat ovat päätyneet melko vahvaan konsensukseen penkkiurheilun taustalla olevista tekijöistä ja esille nousevatkin tärkeimpinä seikkoina niin sanotut ”miten noi voi olla noin huonoja” ja ”ei me kuitenkaan voiteta” –ilmiöt. Näissä ilmiöissä kyse on siitä, että suomalaiset miehet pääsevät luontevasti viettämään aikaa yhdessä joutumatta kuitenkaan luopumaan suomalaisen mieskuvaan tyypillisestä negatiivisuudesta. Lisäksi on muistettava myös aivan viime vuosien uusimmissa tutkimuksissa tehdyt havainnot niin kutsutusta ”takinkääntö”-ilmiöstä. Viimeksi mainittua havaitaan tyypillisesti esimerkiksi jalkapallon maaotteluiden ja jääkiekon arvoturnausten yhteydessä, kun miesten käytös heijastelee Suomen maajoukkueen menestystä.

Kyse on niin syvälle suomalais-ugrilaiseen mieskuvaan juurtuneesta ilmiöstä, että emme uskalla antaa kirjoittajalle kovin suurta toivoa miehen käytöksen muuttumisesta. Viisainta lienee pyrkiä sopeuttamaan oma elämänrytminsä television urheilutarjonnan mukaan ja valmistautua esimerkiksi olympialaisten aikaan vaikkapa tekemään paljon ylitöitä tai käymään pitkillä (juoru)lounailla ystävättärien kanssa.

Onko todellisuus illuusiota?

Tämä kysymys on askarruttanut ihmiskuntaa jo Aristoteleen ajoista lähtien. Nyt voimme kuitenkin selvittää

kuinka asia on. Kääntämällä hypoteesin toisinpäin muotoon: "onko illuusio todellisuutta?" on selvää, että illuusio on todellisuutta, mikäli sellaista on. Näin ollen todellisuus ei voi olla illuusiota, sillä sekin olisi todellisuutta.

Mitä neuvoja antaisitte alkoholisoitumassa olevalle teekkarille?

Alkoholisoitumisen pahimpia ongelmia on syrjäytyminen ja se on usein myös syy alkoholisoitumiseen. Kierteen saa katkaistua sosialisoitumalla ystävien kanssa ja suuntaamalla vaikka seuraaviin Kolmioihin. Kannattaa pitää kaverisuhteista hyvää huolta jo ennen kuin ongelmat alkavat näkyä.

Olen vasenkätinen, mutta - tiedätte kyllä missä - käytän oikeaa kättä. Mistäköhän tämä johtuu ?

Pidätkö myös lusikkaa oikeassa kädessä? Entä kirjoitatko oikealla? Mikäli vastasit kyllä, syyllinen on Suomen suvaitsematon ilmapiiri. Saatat tuntea häpeää

vasenkätisyydestäsi, onhan "v***n vasuri" yleinen haukkumasana koulujen pihoilla. Tutkimusten mukaan kuitenkin jopa 10–13 % ihmisistä on vasenkätisiä, joten et ole yksin. Viime aikoina useat julkisuuden henkilöt ovat kertoneet avoimesti vasenkätisyydestään, ja television sisustusohjelmissa vasenkätisyys on peräti trendi. Jos taas vastasit ei: ehkä sinun on vain luontevampaa varata vasen käsi internetin selailua varten.

Miksi parisuhteissa on vain "yhteistä aikaa" ja sitten kun nainen haluaa omaa aikaa, myös sinun pitää pitää omaa aikaa?

Ratkaisu pulmaan on varsin yksinkertainen. Ota jo heti suhteen alussa maantieteellistä etäisyyttä naiseen. Yhteisen ajan rajoittuessa viikonloppuihin jää sinulle arkipäivät omaa aikaa. Kokemus on osoittanut, että riittävä välimatka on noin 200 kilometriä. Eräissä tapauksissa Laurin tiedetään lähteneen jopa toiselle mantereelle, mutta tämän tulee olla vain väliaikaisratkaisu.

KUUKAUDEN KYSYMYKSET

Olen menettänyt opiskelumotivaationi ja markkina-arvonikin on laskussa monella eri tavalla. Koulun ohella tehtävät työt vievät aikaani ja alan olemaan aika kypsä monessa suhteessa organisaatio-omisteisiin yrityksiin. Yritän, mutta harvoin onnistun. Voisitteko laatia minulle:

- lyhyen tähtäimen motivaation palauttamisstrategian**
- keskipitkän tähtäimen markkina-arvon kasvun aiheuttamat toimenpiteet ja päätavoitteet**
- pitkän tähtäimen vision ja yrittämisestä-onnistumiseen -suunnitelman ?**

Kehotamme olemaan varuillaan kaikkia nopeasti kuntoon -ihmeitä kohtaan. Tällainen mielikuva on voinut jäädä päähän amerikkalaisesta elämäntavasta, mitä toivotetaan TV:stä jatkuvalla syötöllä. Näemme pitkäjänteisen uskon omaan tekemiseen ja vakaat arvot olevan pohja niin lyhyellä kuin pitkälläkin tähtäimellä. Kysymyksestäsi huomaan, että opiskelumotivaation puutos voi johtua siitä, että et ole oikein saanut kiinni kurssin asioista. BS:ää ei opi itseltään, vaan senkin eteen on tehtävä töitä.

Kannattaa aloittaa luomalla itselleen visio. Mitä haluat itseltäsi viiden vuoden päästä? Tämän jälkeen resurssipohjaisen analyysin avulla voit hahmotella, millä eri tavoilla voit saavuttaa tavoitteesi. Kun olet saanut kirjattua konkreettisia asioita mitä aiot tehdä, niin motivaatiosiikin kasvaa, sillä olet päässyt jo oikealle polulle ja polulla on paljon helpompi edetä kuin kyrvikössä.

Useimmat virheet markkina-arvon kasvuun aikaan johtuvat ylilyönneistä, mitkä johtuvat vääristyneistä käsityksistä omaa tekemistä kohtaan. Muutaman onnistumisen jälkeen tulee olla tyytyväinen ja säilyttää nöyryys tekemiseen. Nöyryydellä tarkoitetaan luottoa omaan tekemiseen sulkematta kaikkea ympärillä tapahtuvaa kuitenkin ulkopuolelle. Ympäristö muuttuu jatkuvasti ja siksi täytyy ajatella vähän omaa napaa pidemmällekin. Monille markkina-analyysin kuilun ylittäminen on suurin este suuren yleisen luottamuksen voittamiseksi. Tämän ongelman olemme kuitenkin huomanneet olevan merkityksetön jos oman tekemisen arvomaailma on kohdallaan. Näillä neuvoilla sinun tulisi pystyä rakentamaan itseluottamus ja motivaatio terveelle pohjalle, jolloin pystyt välttämään vastaavat romahdukset jatkossa.

Kolmiot Goes Tivoli

Huhupuheille voidaan laittaa loppu, sillä nyt se on virallista tietoa. Tampereen Onnelan paikalle avataan yöhuvipuistoksi nimitetty Tivoli. Uusi nimi, täysin uudet kujeet – vaikuttaa lupaavalta.

Uusi ravintola avattiin yleisölle perjantaina 8.10., ja tapahtumat jatkuivat koko viikonlopun. Sisustuksen ja baarin olemuksen on luvattu luvataan muuttuvan täysin, ilmeestä on tullut nimen mukaisesti tivolimainen. Tampereen ravintolamaailman uusi tulokas satsaa muutenkin näyttävään sisäntuloon, muun muassa pitkin syksyä buukatuilla, nimekkäillä esiintyjillä.

Huomattavasti enemmän kaikkia kiinnostanee kuitenkin Kolmiobileiden jatko, vaan olkaa huoletta, bileet paranevat entisestään. Ravintolan edustus on lähtenyt paljon aiempaa vahvemmin mukaan kehittämään uusia Kolmioita, ja uusien ideoiden tulva on valtava. Tulevaisuus näyttää vähintäänkin jännittävältä.

Viinaa ja sirkushuveja! Uuden ravintolan ilmeen luvataan olevan värikäs, vaikka sitä ei nyt mustavalkokuvasta huomaakaan. (Kuva: www.parastayossa.fi)

Myös edellis Kolmioiden jopa katastrofaalisesta jonotus-tilanteesta on otettu opiksi, jatkossa jonon ja muun palvelun sujuvuuteen luvataan panostaa entistä enemmän. Lisäksi Kolmio-kävijöiden palaute ravintolan henkilökunnasta on kuultu ja toimiin ryhdytty.

Tivolin ensimmäiset Kolmiot järjestettiin torstaina 28.10. Seuraavat Kolmiot jälleen ensikuussa 18.11. Tule paikalle tai jätät paitsi vuoden hurjimmasta karusellikyydistä!

Teksti ja kuva: Aino Vaittinen ja Iiro Hietala

Ein Maß, bitte!

Viele Grüße aus Deutschland! Vaihtovuotta on tässä vaiheessa takana reilu kuukausi ja edessä ainakin kymmenen, joten kovin syväluotaava katsaus ei vielä tässä vaiheessa onnistu. Luvassa onkin tähän mennessä elettyjä ja koettuja asioita.

Vaihtokohteemme Stuttgart on reilun puolen miljoonan asukkaan kaupunki Lounais-Saksassa. Baden-Württembergin pääkaupunki sijaitsee keskellä vuoria laakson pohjalla. Senpä takia Stuttgartia kutsutaan rappusten kaupungiksi, minkä kokee jokapäiväisessä elämässä myös metroasemien muodossa, koska ainakin osa liukuportaista on aina remontin alla. Julkisesta liikenteestä puheen ollen täälläpäin maailmaa se on järjestetty uskomattoman hyvin saksalaisella täsmällisyydellä.

Asumme kuuden hengen opiskelijasolussa kaupungin keskustassa kilometrin päässä päärautatieasemasta. Suurin osa opinnoistamme järjestetään keskustan kampuksella, mutta osa opinnoista saatetaan myös järjestää paikallisessa Hervannassa eli Vaihingenin kampuksella n. 10 kilometrin päässä keskustasta. Tällä hetkellä suoritamme kuuden viikon saksan kielen intensiivikurssia (6h joka arkipäivä) ja kurssi järjestetään juuri Vaihingenissa. Matka taittuu kuitenkin mukavasti junilla alle puolessa tunnissa. Varsinainen lukukausi täällä alkaa vasta lokakuun puolivälin jälkeen. Siinä vaiheessa pääsee kunnolla testaamaan saksan kielen taitoa, sillä suurin osa opinnoista suoritetaan saksaksi.

Stuttgartin yliopiston kv-yksikkö järjestää kaikille halukkaille vaihtareille tutorin samoin kuin TTY:llä. Ensimmäisinä päivinä pyörimme ympäri kaupunkia tutorimme Mathiaksen kanssa selvittämässä kaiken maailman muodollisuuksia. Saksassa harvoissa asioissa tällä hetkellä onnistuu ilmoittautuminen

internetin välityksellä. Tutorin myötä pääsimme heti ensimmäisenä päivänä tutustumaan paikalliseen kulinarismiin Maultaschenien (suurikokoisia lihatäytteisiä tortellineja) muodossa, kun hän kokkasi niitä meille. Muiden juttujen perusteella meille osui paras tutor, sillä häneltä olemme saaneet loistavia vinkkejä, ja hän on opettanut meille saksalaista bilekulttuuria mm. suositusten biisien ja niihin kuuluvien tanssiliikkeiden osalta.

Perinteiseen saksalaiseen juhla- ja juomakulttuuriin kuuluvat läheisesti erilaiset Volksfestit eli kansanjuhlat, joihin osallistuvat kaikki vauvoista vaareihin. Tähän mennessä olemme ottaneet osaa mm. Stuttgartin viini-juhliin (Weindorf) sekä paikallisten panimoiden vuotuisiin kansanjuhliin, joita voisi kutsua viikonlopun mittaisiksi Oktoberfesteiksi. Näiden lisäksi parhain kaikista on totta kai 17 päivän mittainen Canstatter Volksfest, tuttavallisemmin Wasen, joka on kirjoittamishetkellä juuri käynnissä. Kyseessä on maailman toiseksi suurin olutfestivaali reilulla 4 miljoonalla kävijällä. Münchenin Oktoberfesteihin verrattuna Wasenissa on paljon enemmän paikallisia ihmisiä ja siten tunnelma on selvästi parempi. Lisäksi teltoista saa istumapaikan (tosin penkit eivät ole istumista varten) jopa perjantaisin ja lauantaisin. Yksittäiseen juhlatelttaan mahtuu n. 4000 ihmistä ja illan pimetessä kaikki ihmiset tanssivat penkeillä ja laulavat mukana bändien soittaessa kaikille tuttuja saksalaisia ja kansainvälisiä hittejä. Keväällä vapun aikaan järjestetään samankaltainen Wasen pienimuotoisempana mutta pitkäkestoisempana Frühlingsfestinä. Lisäksi vaihtaribileitä olisi tarjolla jokaiselle viikonpäivälle, sillä tänä vuonna täällä on yli 400 vaihtaria.

Myös kaveripiiri on näinkin lyhyessä ajassa karttunut lähes räjähdysmäisellä vauhdilla. Suurin osa Erasmus-opiskelijoista on erittäin sosiaalisia ja kielitaitoisia, ja niinpä hengailuseuraa löytyy aina, jopa spontaaniin

Ikea-reissuun. Tuo naapurimaamme lahja maailmalle on myös täällä sisustushaluisen opiskelijan paras kaveri. Ihmisiin tutustumisen helpottaa huomattavasti saksan intensiivikurssi, koska siellä on pakko ottaa kontaktia uusiin ihmisiin erilaisten ryhmätöiden muodossa. Lisäksi oppituntien väliset tauot tulee vietettyä aina hieman vaihtelevissa porukoissa. Tänä aikana on

myös ehtinyt kertyä jo kavereita, joiden kanssa tulee vietettyä paljon aikaa myös koulupäivien ulkopuolella. Osaltaan tästä syystä ensimmäinen kuukausi onkin vierähtänyt nopeasti ja pitää toivoa, ettei loppuaika kulje ihan yhtä nopeasti. Bis bald! (Lisää kuulumisia voi seurata mm. Facebookin ja blogin kautta.)

Nokia

IEM Alumni review: Getting to know Tiina Suvanto from Nokia, Finland

What do you do at Nokia, Tiina?

I work in Services organization, as Head of Ovi Indirect Channel Marketing and I am responsible for the Ovi message in indirect channels like events. I have people working for me in Espoo, Finland and in New York.

What else have you been doing at Nokia?

I've been working at Nokia for 9 and a half years (!) and I came here directly from Helsinki University of Technology. I started off as a master's thesis writer for the Strategy and Business Development for Nokia Mobile Phones, where I then worked for a couple of years working with several vision and strategy projects. I also worked in Games for a number of years, and my last role there was to head marketing for our own games publishing efforts meaning, 1st party publishing globally. Gaming industry is such a cool industry and I was of course able to take the learning from my strategy background there as well! My team was located in Espoo and Vancouver back then.

What did you do before you joined Nokia (work + education)?

Studied. And there may have been some student parties that were a part of that student life! My major at Helsinki University of Technology was Strategy and International Business and Telecommunications. I was also active in ESTIEM: participated in quite a few Council Meetings, organized a Vision seminar in Espoo and participated in the local TIMES case competition among other things.

What makes you passionate about what you do?

Learning. I get my kicks from being able to learn all the time. And another thing is the people here at Nokia; we have some truly brilliant people working here. This has probably been mentioned a million times already, but I also really love the fact that at Nokia you're able to make a difference and have a say in things. That's really important for me.

Any greetings for ESTIEM students?

Keep up the ESTIEM spirit!

What do we do at Nokia - Example of Tiina's work week:

Nokia N8 tools for IEM professionals

- Review by CM Finland Organizers

Nokia invited us to get to know new Nokia N8 model. We wanted to find out how an IEM professional can utilize N8 both in dynamic work environment and during ESTIEM-spiritful free time. Senior Designer and Product Manager from Nokia N8 team shared some inside information with us.

Soul of the phone is the new Symbian^3 platform and two processors – one for basics like Internet and telephone, other for graphics and software. Large 3,5 inch capacitive touch screen makes all the applications and commands easy to control, and e-mails or Internet easy to read.

Even though N8 is more designed for home and free time use, young IEM professionals can benefit from many features. Ovi mail application supports several simultaneous e-mail accounts and synchronization with Outlook and Exchange accounts. There is also Ovi Suite 2 software for computer synchronization. Free maps and navigation in over 70 countries makes it easier for you to find the way to the next meeting!

A convincing laser-cut aluminum cover and high-end Gorilla™ cover glass prevents scratches and enables long-time use even after some bruises from Straba parties in Karlsruhe. All the notorious snapshots and videos of dancing Serbians are easily captured with 12Mpx widescreen camera and 720px HD video. Sharing is made fun with really easy-to-use video and picture editor and simple sharing interface with Internet service providers.

Additionally, listen to music, be THE DJ of any party, track your sport record with the Nokia Sport Tracker application and even watch your favorite baseball game with a mobile TV. At the end of the day, N8 can be your entertainment center and replace your (video) camera, music player and navigator.

Metso

Advanced technology for sustainable societies

Metso's future success is based on our ability to offer new solutions to some of the world's biggest challenges, including mitigating climate change through energy efficiency.

The globalizing economy, the rise of emerging economies, urbanization, sustainability and climate change are among the global megatrends ongoing today. These all are creating a demand for new ideas and solutions throughout the world in Metso's customer industries: for example power generation, construction, automation and recycling.

For Metso, these global trends are an opportunity to demonstrate the core of our customer promise "Expect results." Metso's solutions provide added value to customers during all phases of their production process life cycle, while also improving their competitiveness and environmental performance.

To make these results real, Metso needs enthusiastic and open-minded people who want to explore new ideas and develop innovations and services. Our people and technology are Metso's key success factors. For employees, Metso offers opportunities for career advancement, learning and positions in an extensive global network. Metso has a wide range of interesting jobs and employment opportunities around the world.

Focus on environmental business

To seize the opportunities afforded by the global megatrends, Metso's strategic themes are: growing our services business, developing and offering eco-efficient solutions, and strengthening our global presence. By global presence we mean our market presence, our manufacturing and engineering development, and our global sourcing so that we are the first choice of the customers – regardless of their geographical location.

The environmental business already accounts for a significant share of Metso's operations. In 2009 about 60 percent of our net sales came from what the OECD defines as environmental business.

All of Metso's businesses offer products and services that reduce the environmental load and improve the quality of customers' operations. Metso's solutions increase the efficiency of energy and materials and decrease emissions and water consumption, while the services business helps extend the life cycle of customers' industrial processes. The same goes for our own operations: we aim for the efficient utilization of raw materials and other resources, reduced emissions and energy efficiency.

Today Metso is a leading bio-energy solutions provider and a forerunner in the development of environmental technology, including, for example, metal and solid waste processing. We believe that advanced technology plays a significant role in curbing and adapting to climate change.

If you share this belief, read more about us www.metso.com.

Metso is a global supplier of sustainable technology and services for mining, construction, power generation, automation, recycling and the pulp and paper industries. Metso has about 27,000 employees working in engineering, production, procurements, services business, sales and other operations in over 300 units in more than 50 countries.

Teksti ja kuva: Jaakko Kettunen

Onko vuokra-asumisessa taloudellista järkeä?

Vuokrat ovat huomattavia tulonriistoja... eikun tulonsiirtoja opiskelijoilta sijoittajille. Oletko koskaan harkinnut siirtymistä kiinteistöalalle?

Opiskelijoiden asuminen ja vuokra-asuntojen vähäisyys ovat jokaisena syksynä varmoja puheenaiheita. Kymmeniä korkea-asteella aloittavia opiskelijoita oli jälleen kuluvanakin syksynä vielä pitkään lukukauden alun jälkeen ilman asuntoa. Kaikkien suurten kasvukeskusten tapaan Tampereella on ollut vuosikautsia vahva kysyntä pienistä ja asuinkustannuksiltaan edullisista yksioista tai kaksioista. Kysyntään nähden vähäisen tarjonnan vuoksi pienistä asunnoista pyydetty vuokrat ovat kohonneet joka vuosi jopa 5–10 prosentilla, kun yleisen elinkustannusindeksin vuosimuutos on samanaikaisesti ollut vain 1–2 prosenttia. Lukujen erotuksen vuoksi vuokralla asuminen kallistuu joka vuosi siten, että asuinkustannukset vievät jatkuvasti suurenevan osan yksittäisen henkilön käytettävissä olevista tuloista. Yleinen pula asunnoista on myös nostanut asuntojen reaalisia kauppahintoja paikoin jopa vuokria nopeammin, ja siten myös asuntokantaan sitoutuneen pääoman kokonaismäärä on noussut. Tällöin sitoutuneen pääoman kasvu johtaa kiinteistösijoittajan näkökulmasta väistämättä vuokratason selvään kohottamiseen, jotta sijoitetulle pääomalle asetetut tuottovaatimukset voitaisiin edelleen saavuttaa. Vuokrien kohoaminen ei näyttäisi jatkosakaan edes hidastuvan, vaikka yleinen talouden taantuma onkin hillinnyt asuntojen hintojen nousua ja ylikuumenettua asuntokauppaa. Asuntomarkkinoiden jäähtyminen nimittäin siirtää suuremmasta pienempään asuntoon vaihtavia ja hyvin toimeentulevia palkansaajia hetkellisesti kilpailemaan samoista vuokra-asunnoista opiskelijoiden kanssa. Näin ollen

Maksaisitko tästä 550 euroa kuussa?

vuokra-asuntojen kysyntä kasvaa entisestään ja vuokrat kohoavat siten yksinkertaisesti kysynnän ja tarjonnan lain mukaisesti.

Tampere on vuokratasolla mitaten Suomen toiseksi kallein kaupunki. Tilastokeskuksen katsauksen mukaan Tampereen kaupunkialueella yksioiden keskimääräinen vuokra oli viime keväänä 12,25 euroa neliöltä. Näin ollen tavanomaisessa 34-neliöisessä asunnossa oleskelusta veloitetaan vapailla vuokramarkkinoilla

keskimäärin 417 euroa kuukaudessa, mikä vastaa lähes 84 prosenttia normaalin opiskelijan kuukausittain saamasta noin 500 euron tukipaketista. Käytännössä hyvällä ja halutulla paikalla keskustassa tai Hervannassa sijaitsevasta yksiöstä voidaan helposti veloittaa jopa 520–560 euroa kuukaudessa. Jos pelkästään yksiösi vuokra vie 110 % kuukauden ansioistasi, niin syöminenkin voi ennen pitkää muuttua haasteelliseksi puuhaksi... Lisäksi käytännön mahdollisuudet vuokran alentamiseksi ovat melko mitättömiä ja edellyttävät usein muuttoa turhan kauaksi yliopistolta, jolloin alentuneiden asuinkustannusten vastapainoksi saadaan ainakin merkittävästi kasvaneet matkustus- ja aikakustannukset. Aika masentavaa, eikö?

Tässä vaiheessa normaalin pätevä tutalainen onkin jo todennut, että vastaus otsikon kysymykseen on ehdottomasti EI. Normaalista pätevämpi tutalainen voikin sitten jo kysyä itseltään, miksei hän itse ryhtyisi harjoittamaan kiinteistöliiketoimintaa? Jonkinlainen asuntolaina lienee useimmille aloitteleville kiinteistömagnaateille välttämätön, mutta tässä tapauksessa lainan takaisinmaksu onkin aina oman pääoman kartuttamista: Jokainen maksettu lyhennyserä kasvattaa omaa omistususuutta asunnosta vähintään lyhennyksen korottoman osuuden verran. Vastaavasti kuukausittainen vuokranmaksu on kärjistään sanottuna oman pääoman tuhoamista ilman mitään vastiketta. Näin ollen voidaan yksinkertaisilla teollisuustalouden opeilla todeta, että omaan asuntoon investoiminen on sitä kannattavampaa, mitä aikaisemmin investoinnin kykenee tekemään. Näiden faktojen pohjalta voitaneen melko luotettavasti todeta, että alkupääoman puute lienee useimpien opiskelijoiden kohdalla suurin kiinteistöalalle siirtymisen este; harvalla opiskelijalla kun on varallisuutta kymmenien tuhansien edestä sijoitettavaksi omaan asuntoon. Kirjoittamishetkellä yksiöiden neliöhinnat ovat Hervannassa noin 2 000 euron maltillisella tasolla, mistä voidaan laskea 34-neliöisen esimerkkiyksiön maksavan 68 000 euroa. Käytännössä useat pankit asettavat pienten asuntolainojen myöntämisen ehdoksi sen, että lainan hakija kykenee sijoittamaan asuntoon omaa pääomaansa vähintään kolmanneksen asunnon arvosta, jolloin asunto itsessään muodostaa lainaosuuden vakuuden. Myös ensiasunnon ostossa saatavien korko- ja vero- vähennysten täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää riittävää oman pääoman osuutta. Esimerkitapauksessa tarvittava rahamäärä putoaisi siis vajaaseen 23 000 euroon, mikä ei enää vaikutakaan täysin saavuttamattomalta summalta. Vähäisen alkupääoman ongelmaan voisi hakea ratkaisua esimerkiksi asp- eli asuntosäästöpalkkiotilistä, jota on jo aiemmin käsitelty tällä palstalla Infactossa 1/2010. Tili voi mahdollistaa

pirkanmaalaiselle opiskelijalle jopa 100 000 euron lainan. Lisäksi asp-tilin avulla hankittu laina pudottaa oman pääoman vaatimusta mitättömään kymmeneen prosenttiin.

Jos asunnon omistaminen jo opiskeluaika kasvattaa pääomaa, niin opintojen jälkeen asunto muuttuu vain entistä kannattavammaksi. Kiinteistöt yleisesti ja pienet asunnot erityisesti ovat hyviä ja varsin riskittömiä sijoituskohteita, joista saadut vuokra- tai muut tuotot ovat 28 % verokantaan kuuluvaa pääomatuloa. Lisäksi asunnon tapauksessa mahdollinen myyntivoitto on täysin verovapaata, mikäli olet asunut omassa asunnossasi todistettavasti vähintään kaksi vuotta. Yleisesti asunnon omistamisessa tulee ottaa huomioon ainakin vuokratuotto (mahdollisimman tasainen kassavirta), asunnon ”vuokrattavuus” (sijainti, tyhjien kuukausien mahdollisuus, tms.) ja asunnon kulumisen käytössä eli maksettavat vastikkeet ja korjausten vaatimat lisäinvestoinnit. Kuvitellaan tilannetta, jossa vastavalmistunut DI omistaa yksiön Hervannassa melko hyvällä sijainnilla. Tällöin hänellä on useita mahdollisuuksia:

- 1) Hän voi myydä asuntonsa ja netota opiskelujen aikana kertyneen arvonnousun verottomasti ja kuitata mahdollisesti jäljellä olevan lainan pois. Tällöin tuloksena on lähinnä vuokra-asumista väljempi ja halvempi asuminen opiskelujen kokonaisajalta.
- 2) Hän voi ryhtyä itse vuokranantajaksi ja nauttia viime kevään Kiinteistötalouden instituutin indeksin mukaisesta pääomansa 5,6 % nettotuottoasteesta ja tasaisesti nousevista vuokratuotoista. Tyhjät kuukaudet eivät ole ongelma, sillä ainakin Valtion Asuntorahaston kahden vuoden takaisen selvityksen mukaan Hervannassa asuntojen täyttöaste on liki 98 %, eli tyhjä kuukausi tulisi kerran neljässä vuodessa.
- 3) Hän voi jatkaa asumista samoilla kustannuksilla, joihin hän on jo opiskelujen aikana tottunut, ja naureskella samalla jatkuvasti kohoaville vuokrille. Ongelmaksi ei myöskään tule paikallinen opiskelija-asuntosäätiö, jolla on ikävä tapa heittää valmistuneet opiskelijat ulos halvoista asunnoista.

Jos omistusasumisesta olisi haettava jotain opiskelijan kannalta taloudellisesti arveluttavaa, niin kyseeseen voisi tulla asumislisän vaihtuminen yleiseen asumistukeen. Käytännössä asumistuen suuruuteen vaikuttavat henkilökohtaisten bruttotulojen ja omaisuuden lisäksi esimerkiksi asunnon pinta-ala, sijainti ja valmistumisvuosi, eli siis samat tekijät, joiden mukaan asumislisän suuruuden määräävä vuokrataso käytännössä muodostuu. Siispä laskimet käteen ja asuntokaupoille tekemään varmoja ja lähes riskittömiä sijoituksia!

Joonaksen 5 askelta parkettien partavaahdoksi

Wappuisessa Infactossa Marjamäen Vesku haastoi meikäläisen käymään kesän aikana tanssikurssin tai vähintään viisi kertaa tansseissa. Tässä tapauksessa sana haaste vastasi tarkoitustaan, sillä tanssiminen ei ole ollut ikinä niitä minun suurimpia intohimoja, vaan pikemminkin olen onnistunut välttelemään tanssimista kolmiobileiden diskolattioiden haltuunottoa lukuun ottamatta. Edellinen lavatanssikokemukseni vuoden 2009 Juhannukselta päättyi tilanteeseen, jossa Jaakamon ätäkkikelkat, rodeoviinat ja Gjordonin mörkölonkerot antoivat tanssiin hie-man liikaa myötätuulta. Lopputuloksena valssi päättyi selälleen parketille neitokaisen lennähtäessä hajareisin päälleni.

Tehtävä: Tanssikurssi tai viisi (5) kertaa tansseissa

Aloitin haasteen katsastamalla Tampereen tanssikurssitarjonnan ja lopulta tanssikoulu Tanssikeskus joka viikko alkava alkeisryhmä tuntui sopivalta. Halusin kuitenkin kokea myös lavatanssien salaperäisen tunnelman, joten päätin suorittaa haasteen kombinoimalla suoritukseen tanssitunteja ja lavatansseja. Eikä siinä vielä kaikki. Jotta kokemus ei rajoittuisi Suomeen ja lavatansseihin, lähdin hakemaan oppia myös Kaakkois-Aasiasta.

1. Askel: Lavatanssit

Koska tykkään inversiosta, oli luontevaa aloittaa tanssin opettelu menemällä suoraan lavatansseihin ilman ainoatakaan tanssituntia. Tähän luonteva tilaisuus tuli Indecsin KCP:ssä paikallisella tanssilavalla. Askel oli sen verran ruosteessa, että en viitsinyt vahata parketteja kovin kauaa. Kuvasta päätellen tanssiin haku saattoi sujua paremmin kuin itse tanssi. Tanssilavalta tarttui kuitenkin tärkeää oppia muun muassa pukeutukseen ja tanssilavatyyliin liittyen (keski-ikäiset himotanssijat liippasivat lettejään kilpaa vessajonossa). Kylän Vanhin kiittää tansseista kuvassa näkyvää kaudonotarta sekä ammattimaista hovikuvaajaa.

2. Askel: Lavatanssin alkeiskurssi

Seuraavana maanantaina oli pakko rynnätä tanssikurssille, jotta ehtisi muutaman kerran suorittaa ennen vaihtoon lähtöä. Haasteen antanut Veskuikin lähti mukaan ja suuntasimme lavatanssien alkeiskurssille. Tunnilla meidät perehdytettiin valssin ja foksen perusaskelien saloihin ja lopuksi humpattiin hieman vapaammin. Kurssin osallistujien jakauma miesten ja naisten välillä oli melko 50/50, reilu puolet osallistujista oli pariskuntia. Alkeista liikkeelle lähteminen sopi minulle hyvin, ja tunti oli kaiken kaikkiaan mukava. Kävin alkeistunneilla kaksi kertaa ja niiden

jälkeen koin oppineeni perusaskelot jotenkuten, mutta hieman jäykkää meno kieltämättä oli. Askeleiden lisäksi tunneilla oppi muutaman hauskan faktan paritanssista: 1. varpaille astuminen on aina naisen vika 2. Tanssin ainoa tarkoitus on pitää naiset tyytyväisenä 3. Tanssin opettelu vaatii toistoja ja tahtoa.

3. askel: Alkeisjatkokurssi

Parin alkeiskurssin jälkeen jatkoin suoraan alkeisjatkokurssille, johon osallistui jonkin verran minun mittapuullani erittäin hyviä tanssijoita. Kurssilla opetellaan valssin ja foksen monimutkaisempia askelkuvioita sekä alkeita joistain muista tansseista. Ehdin käydä alkeisjatkolla vain kerran, ja kyllähän siellä putosi takaisin maan pinnalle ja tajusi, että tanssi vaatii todella kärsivällisyyttä ja toistoja. En ole myöskään aivan varma, onko tanssi aivan sopivin laji rautakan-

gen niellaisseelle, jäykän ex-futarikropan omaavalle, pygmijalkaiselle ja täysin rytmittömälle teekkarille. Mutta tämän takia haaste olikin onnistunut, sillä pääsin välillä menemään omalle epämukavuusalueelleni, mikä on edellytys elämänkoulussa pärjäämiselle.

4. askel: Dancing & Singing Contest in Thailand

Kansainvälinen jatkokurssi. Kuten DI-opinnoissa, myös tanssiopinnoissa ulkomaanvaihto on erittäin suositeltavaa kaikille. Päätin valita vaihtopaikaksi Thaimaan, jotta jäykkä lantioni sulaisi hieman aurin gon lämmössä. Thaimaassa olen harjoitellut modernia diskotanssia erilaisissa yökerhoissa, pääasiassa länsimaisen pop-musiikin säestyksellä, kuvassa akrobaattista tanssia Bangkokilaisessa yökerhossa. Koska olen kunnianhimoinen ja kilpailuhenkinen, päätin osallistua myös yliopiston laulu- ja tanssakilpailuun (joka on yksi koulun suurimmista tapahtumista syksyn aikana). Koska koreografiainspiraationi oli kadoksissa, päätin lähteä kilpailuun laulusarjan puolella. Laulu suoritettiin duolaulantana ja kappaleeksi valittiin kaikkien Thaimaalaisten suosikkiballadi Murheellisten Laulujen Maa. Finaalipaikka jäi aivan hiuskarvan varaan ja tuomarit kehuivat enemmän puvustusta kuin laulutaitoja. Yleisö lämpeni erityisesti kävelykepin pyörittelylle ja ilmakitaralle, jotka voitaneen laskea tanssimiseksi.

Kuvassa Hockey Nightista tutut Jutila ja Saukkonen

5. Askel: Thai Folk Dance

Vaihtojakso jatkui muutamaa viikkoa myöhemmin perinteisten thaimaalaisten tanssien parissa. Tanssin opettelu oli osa kurssia Thai Civilization. Aluksi kävimme läpi teoriaa thaimaalaisesta kansanmusiikista, jonka jälkeen siirryimme tanssin pariin. Tämä ilmeisesti jonkinlainen kansantanssi sisälsi hiipimistä, taistelulajimaisia hitaita pyörähdyksiä sekä tunnetilojen ilmaisemista käsien avulla. Pelkkä askellus oli jo tarpeeksi minulle, vielä olisi pitänyt pitää sormet täsmälleen oikeassa asennossa. Suoraan sanottuna olin aivan pihalla, mutta tästä huolimatta opettaja pyysi minua esittämään soolotanssin luokan edessä. Ehkä tämä tanssi kiteytti hyvin minun suhteeni tanssiin: Onhan se hauskaa, mutta eihän siitä mitään näytä tulevan...

Suuret kiitokset Veskulle mielenkiintoisesta ja minulle tarpeellisesta haasteesta, suosittelen tanssikurssille menoa kaikille, niin vasta-alakajille kuin parkettien partavaahdoille, Tampereen tanssikoulujen tarjonnasta löytyy varmasti jokaiselle jotain. Minä jatkan thaimaalaisten tanssien opettelua, nähdään ensi vuoden helmikuussa!

Seuraava haaste:

Jatkan vanhuslinjalla ja heitän Ville Savolalle kulttuurin haasteen, joka sisältää 3 runoihin liittyvää tehtävää.

Tehtävät: 1. Tee runoanalyysi omavalintaisesta runosta 2. Kirjoita tuotantotalousaiheinen runo 3. Osallistu runokaraokeen (esim. Teatteriravintola Kivessä 2.11.)

Tulevia tapahtumia

to 25.11 Indecsin ja Man@gerin Pikkujoulusaua

28.-29. Not You Again?! -pikkujouuristeily

2.12 Joulukuun Kolmiot

ti 7.12 TIMES Case Competition

to 9.12 McKinsey Senior event, 2.vsk eteenpäin

pe 10.12 Wanhussitsit

Retki®
OUTDOOR

Accelerate your career from day one

Join McKinsey as a management consultant (Junior Associate) and you become part of the world's most influential leadership network: our colleagues, clients and alumni. You will have unrivalled choice to shape your career and future.

The McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates for permanent positions. We hire exceptional people with excellent capabilities and great potential in problem solving, leadership, drive, and interpersonal skills.

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi. With any questions, please contact

Mari Johansson,
mari_johansson@mckinsey.com
or 09-61571705.

You can send your application anytime, already before graduation, by filling in an online application at www.mckinsey.fi.

Rauta on kuuma – tule takomaan

Olemme liiketoiminnan kehittämisen ammattilaisia

REDDAL

Reddal edustaa palveluyritysten uutta sukupolvea, jonka päämääränä on toteuttaa korkean asiantuntijuuden palvelut aikaisempaa kustannustehokkaammin. Keskitymme tarjoamaan korkealaatuista liiketoiminnan kehitystä palveluna. Teemme työtä ylimmän johdon haasteiden parissa - aihepiirit vaihtelevat strategiatyöstä liiketoiminnan operatiivisen tehokkuuden kehittämiseen.

Haemme vahvistusta kasvavaan joukkoomme

Etsimme jatkuvasti etenemishaluisia ihmisiä, jotka suhtautuvat intohimoisesti haastavien ongelmien ratkaisemiseen ja liiketoimintojen kehittämiseen. Palkkaamme niin vastavalmistuneita kuin jo lyhyen työkokemuksen omaavia henkilöitä vakituiseen työsuhteeseen. Opiskelijoille tarjoamme kokopäiväisiä kolmen kuukauden palkallisia harjoittelujaksoja, jonka jälkeen on mahdollista jatkaa myös osa-aikaisena työntekijänä.

Ota yhteyttä niin keskustellaan lisää

Haluatko tietää tarkemmin, millaista työskentely Reddalilla on? Ota yhteyttä, niin järjestämme tapaamisen tai puhelun työntekijämme kanssa. Uskomme sen olevan sinun kannaltasi paras tapa tutustua yritykseemme tarkemmin. Me puolestamme olemme aina halukkaita tutustumaan uusiin, liiketoiminnan kehityksestä kiinnostuneisiin ihmisiin.

Voit myös lähettää työhakemuksen sähköpostilla osoitteeseen **recruiting@reddal.com**. Liitäthän hakemukseen lyhyen motivaatiokirjeen, ansioluettelon, opintosuoritusotteen ja mahdollisen tutkintotodistuksen yliopistosta, sekä ylioppilastodistuksen ja lukion päättötodistuksen.

Yhteydenotot

Reddal
Mechelininkatu 1a 7 krs.
FI-00180 Helsinki
Finland

Paavo Räisänen
+358 40 773 8363
recruiting@reddal.com
www.reddal.fi